

Men jeg vil koncentrere mig om det væsentligste af de forslag, vi behandler i dag, nemlig L 180, lovforslaget om de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.

Der er en lang række gode grunde til at forbedre og ændre på uddannelserne på pleje- og omsorgsområdet. Vi står som samfund over for en række grundlæggende udfordringer i de kommende år, og en af de helt store af slagsen er jo hele pleje- og ældreområdet.

Der stilles for det første stadig større krav til at kunne dokumentere kvaliteten af de ydelser, der leveres på pleje- og omsorgsområdet, og for det andet skaber den stadig stigende brug af ambulante behandlinger på vores sygehuse et stort behov for kvalificeret pleje i den enkeltes eget hjem og ikke mindst på vores plejehjem og vores centre.

Derfor er det helt afgørende, at vi kan rekruttere og fastholde medarbejdere på området, at vi har uddannelser af høj kvalitet, og at vi ved hjælp af styring og en høj grad af faglighed kan fastholde den helt afgørende og vigtige kvalitet i den menneskelige pleje. Og der ser vi uddannelse som en forudsætning.

Vi har allerede i dag set tegn på, at det er svært at fastholde og rekruttere den uddannede arbejdskraft på pleje- og omsorgsområdet, bl.a. på grund af de mindre ungdomsårgange. Samtidig er uddannelserne præget af et for stort frafald, og der er inden for sektoren mange ufaglærte, der har behov for en uddannelse, og for dem, der har en uddannelse, er gennemsnitsalderen forholdsvis høj, ja, den er helt oppe omkring 50 år.

Alt dette synes vi skal sammenholdes med, at længden af uddannelsen har været for kort til, at eleverne har kunnet opnå og kunnet nå at tilegne sig de nødvendige faglige færdigheder. Der har ganske enkelt manglet tid til refleksion og sammenhæng mellem de praktiske færdigheder og teori. Og endelig har disse uddannelser helt afgørende manglet et alment element, der kunne understøtte elevens faglige og personlige udvikling.

Derfor har der også med lovarbejdet helt overordnet været tale om store udfordringer både til rekrutteringen, til at fastholde den samme kvalitet i uddannelsen samt en forholden sig til selve arbejdet på hele området her og nu, og så sandelig også til udviklingen i fremtiden.

Disse udfordringer mener jeg – og det er jo ikke ganske overraskende – er grebet flot an i lovforslaget, og i formålsbeskrivelserne i be-

mærkningerne står der næsten så flot, som det overhovedet kan siges: »Uddannelsernes formål er at give kompetence til at arbejde inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet samt på det pædagogiske område. Uddannelserne skal styrke de omsorgsrettede og almene kundskaber, færdigheder og holdninger, herunder udvikle grundlæggende værdier og etik i relation til beskæftigelsesområderne.«

Her lægger vi helt afgørende vægt på bemærkningerne om det omsorgsrettede og respekten for de mennesker, man har med at gøre i det daglige arbejde, og den etik, der er helt nødvendig for at have med mennesker at gøre, uanset om de er unge eller gamle.

Hvis vi ser på indholdssiden, er der en række ændringer, som vi er meget glade for. Lad mig her nævne et par af de væsentligste. Det er styrkelse af hele vejledningsindsatsen, der betyder, at den enkelte elev på PGU, på SoSu og SoSu-assistent nu får sin egen uddannelsesbog, der gør det muligt at sammensætte sin egen uddannelse efter individuelle ønsker og behov, samtidig med at det giver den enkelte et langt bedre overblik og muligheder i forbindelse med sin egen uddannelse. Hertil kommer, at uddannelserne kommer til at ligne de øvrige erhvervsuddannelser.

Vi får et fleksibelt grundforløb mellem 20 og 40 uger, hvor det er muligt at påbygge såkaldte spidskompetencer, der giver de stærke elever mulighed for at forbedre deres studiekompetencer, og samtidig giver vi elever med svag boglig baggrund forudsætninger for et lidt længere forløb med lidt mere tid.

Det forenkler også adgangen til uddannelserne, og det skal ses i sammenhæng med det øvrige uddannelsessystem. Det frie skoleoptag, vi indfører her, vil ifølge vores opfattelse være med til at forbedre rekrutteringen til uddannelserne og vende den negative udvikling, vi har set, og også gøre uddannelserne mere attraktive for de unge. Det mener vi ganske bestemt er nødvendigt.

Uddannelsernes indhold af almene fag styrkes, og der bliver langt bedre tid til fordybelse og refleksion. Og eleverne kan tage social- og sundhedsassistentuddannelsen i et samlet forløb i de fire forsøgsområder eller stige af som social- og sundhedshjælpere. Men vi vil følge det her forsøg med assistentuddannelsen ganske tæt.

Alt i alt er det en række nødvendige forbedringer, som vi fra vores hold forventer os meget